

Världsservicestyrelsen av förtroendemän, bulletin nr 28
World Service Board of Trustees Bulletin #28

Frihet från fördomar, del 3

Denna artikel skapades av världsservicestyrelsen av förtroendemän i april 1993 som svar på gemenskapens behov. Den representerar styrelsens åsikter vid den tidpunkt den skrevs.

Oftare än någonsin ombes världsservicestyrelsen av förtroendemän att kommentera frågan om fördomar inom NA. Det skulle vara lätt för oss att skriva en skrivelse som helt enkelt säger: det är fel med fördomar. Lägg av! Men vi tror inte någon lösning kan förestavas. Endast vi själva kan, som enskilda medlemmar av Anonyma Narkomaner, lösa detta problem. Det ställer var och en av oss inför utmaningen att mer fullständigt tillämpa de principer som gör vårt tillfrisknande möjligt — de andliga principer som finns i våra tolv steg och tolv traditioner. Var och en av oss är ansvarig för att föra NA-budskapet vidare, oavsett ålder, ras, sexuell identitet, tro, religion eller avsaknad av religion.

De flesta av oss har vid olika tillfällen under våra liv känt smärtan av fördomar. Ändå lurar vi ofta oss själva att tro att vi personligen är befriade från alla fördomar. Detta slags förnekelse tillåter oss att bedöma kvaliteten på en annan medlems tillfrisknande eller sponsor, låta bli att lyssna när vissa medlemmar delar, eller undvika särskilda människor eller grupper av människor. Vi kanske gör ironiska eller "humoristiska" anmärkningar om någons ras, sexuella tillhörighet eller ålder, kön, kroppsform, kultur eller andliga övertygelse. Vi kanske undviker medlemmar som är fysiskt sjuka eller tar ordinerad medicin. Vare sig de är subtila eller uppenbara, skadar alla former av fördomar vår enighet och hindrar oss från att fullfölja vårt huvudsyfte.

Vi tillfrisknar inte och kan inte tillfriskna ensamma. En del medlemmar kan erinra sig att de var ovälkomna i andra gemenskaper. En del av oss kan minnas att vi satt ensamma med den lilla vita häftet i väntan på att en annan beroende skulle komma till ett möte, så vi kunde ha vår egen NA-grupp. En annan beroende, *vilken beroende som helst*, var extremt välkommen. När vi har börjat bli välmående, med ett överflöd av valmöjligheter om var och med vilka vi kan tillfriskna, har vi låtit defekten fördomar hävda sig och, än sorgligare, leva i våra hjärtan.

Medan det är möjligt för oss att gå in genom dörrarna till NA med de karaktärsdefekter som befrämjar attityder av fientlighet mot andra, gör dessa defekter med tiden tillfrisknandet svårt, för att inte säga omöjligt. Som defekt, delar fördomsfullhet en del av samma karaktäristiska drag som vår sjukdom. Den är grundad på rädsla, självcentrering, misstänksamhet och intolerans. Dessa egenskaper representerar vår sjukdom snarare än den andliga process tillfrisknande i NA är. Vårt program förs vidare från en beroende till en annan utan avseende på någonting annat än önskan att tillfriskna från vår sjukdom.

Trots att Anonyma Narkomaners anda saknar konkret definition, tycks den omfatta tolerans, acceptans, kärlek, tacksamhet och generositet. Om vi kan uppnå och bibehålla

denna anda, kommer vi att blomstra. Vår litteratur fastslår tre saker som är väsentliga för vårt tillfrisknande. En av dessa är öppet sinnelag. Vi kan inte ha några invändningar om att upprätthålla karaktärsdefekten fördomsfullhet, som skiljer, delar upp, isolerar och till sist kan förinta oss som gemenskap. Vi kan inte låta oss luras av subtiliteten i vår sjukdom, som sluter våra sinnen och får oss att tänka på en beroende som annorlunda än en annan. Vi måste kapitulera för denna aspekt av vår sjukdom och låta en älskande Gud att hela oss som gemenskap, och tillåta oss att fortsätta att fokusera våra ansträngningar på vårt huvudsyfte.

Vårt budskap säger att varje beroende som söker tillfrisknande kan sluta använda droger, bli av med önskan att sluta använda droger och finna ett nytt sätt att leva. Vårt budskap är hopp och frihet. Låt detta budskap bli vårt gemensamma band. Det är till detta, NA:s sätt att tillfriskna, som vi riktar vår uppmärksamhet och ansträngning för de förändringar som behöver ske inom oss själva för att skapa tillfrisknandets mirakel.

Vi behöver se vår mångfald som den styrka som låter var och en av oss sant säga "varje beroende som söker tillfrisknande". Eftersom vi ser denna mångfald som en rikedom av färg, ras, kön, kultur och övertygelser, välkomnar vi helhjärtat alla beroende. Det är inte tillräckligt att tolerera: vi välkomnar med öppna armar. Det är inte tillräckligt att acceptera: vi ger. Vi behöver inte vara rädda för varandra: vi ger kärlek. Med dessa principer, kan vi hejda vår sjukdoms destruktivitet, få vår intolerans, rädsla och självcentrering avlägsnade, och tillsammans göra det vi inte kan göra ensamma.